

Jouw aanwezigheid, een geschenk!

dé leuze van de vrijwilligerswerking in AZ Sint-Jozef Malle

Onze vrijwilligers zijn goud waard. Hun aanwezigheid is voor de patiënten en ons ziekenhuis een geschenk. Van mei tot december 2017 zetten we maandelijks een vrijwilliger in de kijker. Vandaag is dat Martine, vrijwilliger op de revalidatieafdeling van AZ Sint-Jozef Malle.

Vrijwilligers in de kijker

Voor meer informatie kan u terecht bij de vrijwilligerscoördinator via tel. 03 380 27 93
of via www.azsintjosef-malle.be/vrijwilligers.

Algemeen Ziekenhuis Sint-Jozef Malle warm in zorg, professioneel in handelen
Oude Liersebaan 4 • 2390 Malle • tel. 03 380 20 11 • azsintjosef@emmaus.be • www.azsintjosef-malle.be
AZ Sint-Jozef Malle maakt deel uit van vzw Emmaüs

“Een vrolijke goedmorgen kan voor patiënten die niet vaak bezoek krijgen al wonderen doen.”

~ Martine, vrijwilliger op de revalidatiedienst

Martine

Leeftijd

55 jaar

Voormalig werk

zelfstandige

Soort vrijwilligerswerk

vrijwilliger op de revalidatiedienst in AZ Sint-Jozef Malle

Hallo Martine. Voor we met het interview beginnen, willen we jou graag wat beter leren kennen.

Vandaar de vraag: wie ben je?

Mijn naam is Martine, ik ben 55 jaar en ben vrijwilliger op de revalidatiedienst van AZ Sint-Jozef Malle. Vroeger was ik zelfstandige.

Welk vrijwilligerswerk doe je en wat houdt dit precies?

Ik doe vrijwilligerswerk op de revalidatieafdeling in het ziekenhuis. Hier vervoer ik patiënten van en naar de kiné of de ergo, help ik logistieke medewerkers in hun taken en heb ik ook persoonlijk contact met patiënten. Ik doe heel wat gesprekken met hen, ga met hen wandelen of speel mee spelletjes en ga zo maar door. Op de afdeling is het ook zo dat de patiënten 's middags allemaal samen in de eetzaal eten. Hier help ik opnieuw waar nodig.

Waarom heb je ervoor gekozen dit vrijwilligerswerk te gaan doen?

Nadat al mijn kinderen uit huis zijn gegaan en hun eigen weg gingen, had ik vrije tijd over die ik graag nuttig wou besteden. Met die drijfveer ben ik begonnen met vrijwilligerswerk.

Het belangrijkste hierbij vind ik dat ik mensen kan helpen. Ook het menselijk contact is zeer belangrijk voor mij. Daarnaast is het ziekenhuis ook dicht bij huis, wat extra handig is.

Hoe ervaar je jouw vrijwilligerswerk?

Voor mij voelt het enorm fijn – door vrijwilligerswerk voelde ik me meteen terug nuttig. Er vindt interactie tussen patiënt en vrijwilliger plaats, wat in beide opzichten iets positiefs is: zowel de patiënt als de vrijwilliger hebben er iets aan. Nadat ik thuis kom van mijn vrijwilligerswerk heb ik altijd een heel voldaan en ook een dankbaar gevoel.

Heel wat mensen hier in het ziekenhuis zijn toch wel eenzaam: na een al dan niet langdurige opname ontvangen ze weinig tot geen bezoek. Voor die mensen kan je enorm veel betekenen: een vrolijke goedmorgen kan vaak al wonderen doen. De verpleging doet zeker hun best, daar kan ik op deze afdeling van getuigen, maar zij hebben een enorm druk werkschema, waardoor een babbeltje er spijtig genoeg soms overschiet...

Wat is de mooiste ervaring die je al hebt mogen meemaken?

Ik kan er niet meteen één moment uitkiezen, omdat ze allemaal zo mooi zijn. Het fijne is dat patiënten gewoonweg dankbaar zijn als je aan

hun kamer aanklopt, dat je goedemorgen zegt – zo tover je al snel een brede glimlach op hun gezicht. Ook door de verpleging word je steeds met open armen ontvangen.

Soms stelt het vrijwilligerswerk je wel voor uitdagingen, maar daar leer je alleen maar uit. Eén van mijn eerste ervaringen was zo dat een patiënt me toevertrouwde dat ze bepaalde medicijnen, die nodig waren voor haar gezondheid, niet innam zonder weten van de verpleging. Omdat ik niet goed wist wat ik hiermee moest doen, sprak ik de vrijwilligerscoördinator aan. Zij luisterde naar mijn verhaal en we zochten samen naar een gepaste manier van aanpak. Ook in moeilijkere situaties word je dus zeker niet aan je lot overgelaten!

Wat ook fijn is, is dat je je tijd kan nemen voor patiënten. Zo kan je écht naar hun verhaal en zorgen luisteren. Heel wat mensen delen fijne, maar ook minder fijne ervaringen met jou. Door dit alles te beluisteren, voel je ook al snel aan waar de noden van de patiënt liggen. Vandaag nog bijvoorbeeld hoorde ik van een man dat hij morgen naar huis mag. Hij was hier enorm blij om, maar toch ook wel bezorgd over of hij het allemaal wel alleen ging kunnen thuis. Toen introduceerde ik de sociale dienst in ons ziekenhuis, die nu samen met de man in kwestie gaat bekijken waar er hulp is gewenst en ze dit zo zullen regelen voor hem.

Zou je het vrijwilligerswerk aan anderen aanraden? Waarom?

Ja zeker, omdat ik ervaar dat er veel mensen in mijn omgeving, bijvoorbeeld mensen waarvan de kinderen al uit huis zijn of jonggepensioneerden, eigenlijk in een zwart gat vallen. Door aan vrijwilligerswerk te doen, vul je je tijd op een nuttige manier in. Hiernaast is het gewoonweg écht leuk!

Het leven is veel te kort om in de zetel te zitten en niets te doen. Iets waardevol voor iemand kunnen betekenen is zo fijn. Je moet het ervaren om het te beseffen: je wordt er meteen vrolijk van! Mijn man zegt ook altijd dat ik straal als ik thuis kom van mijn vrijwilligerswerk, zo zie je maar.

Heb je tips voor anderen die ook van plan zijn om vrijwilligerswerk te gaan doen?

Neem gewoon de telefoon en maak een afspraak. Hier in het ziekenhuis ben je heel welkom en kan je altijd met je vragen terecht. Gewoon doen!

Is er verder nog iets dat je kwijt wil?

Ik hoop dat iedereen een zalig Kerstfeest heeft gehad en graag wens ik iedereen de beste wensen voor het nieuwe jaar!

Bedankt voor deze mooie boodschap en om tijd vrij te maken voor dit interview, Martine!

